

Vasárnap

A kicsik is fitra kelhetnek
http://www.sme.sk/clanok.asp?cl=3364951
Óceán, csendes szép kék magány...

A Carina tavi vitorlázót, amelyen egy elbájtát budapesti fiatalember múlt év szeptemberében Szlovéniából indult föld körüli vándortúrájára, el z írásunkban Spanyolország déli vízereinél búcsúznunk el.

Miután kapitányja, Médér Áron megkötözött Héraléosz omlópoinnáit az ellenőrzélet, a vízáramlatokkal, megbirkózott a zsidóft hajóforgalmán okozta nehézségekkel, brömmel tapasztalta, hogy végre elérte Afrika nyugodt vizeit, és Safi kiköt jében horgonyt vetve rácsodálkozhattott a fekete világrészre. Fekétét mozdultak volna? Minden a homok fehér és aranyárgája színében izzott.

Safi kiköt je másról is nevezetes. Egy legendás személyiség, Thor Heyerdahl szerint évezredekkel zzel tt ez a hely volt a világrészeket összekötő hajóutak kiindulópontjainak egyike, amikor élméssen megéptített vitorlász tutajokkal indultak útnak a kapitányok, hogy az uralkodók parancsára híreket és árut hozzanak a távoli országokból. Heyerdahl – kutatásainak eredményeképp – megépítette papiruszhajóját, s nemzetközi legénységgel átvitorlázott Amerikába.

Ugyancsak kis vízi járm vel, egy vitorlász gumicsónakkal indult el ezekr l a partoktól a múlt század ötvenes éveiben a huszonnyolc éves Alain Bombard, hogy víz és élelmiszer nélkül átéljen az óceánon. A merész orvos, miután tudomást szerzett arról, hogy évente vagy ötvenezer –f leg kelkierjét vesztett –hajóötötről leli halálát ment csónakban hánykódva, átjárva bizonytalan, hogy bels tartalékaink színe végtelenek, ha a hitünk nem hagy cserben. Harvánt napig tartott az átkelés. Ivóvízkészletét halakból préselte ki, vagy es víz l nyerte, táplálékát pedig a tengerb l szerezte.

Nagy el dök nyomában

Médér Áronnak tehát volt kit l bátorúsgót merítenie. (A múlt év végén a Gibraltári-szorosból egy másik magyar expedíció is elindult. Egy óceánjáró evez sön, a T zhangyán a huszonegyévhúny éves Pálós Andrea és Rakonczai Gábor vágott neki a hullámoknak Amerika irányában.)

A Carina 2006 decemberének els nappján érkezett meg Gibraltárból Las Palmas kiköt jébe, de hamar továbbindult a Zöld-foki-szigetekre. Itt Médér Áron rövid pihenés után nekilátozott járm vének az óceán átszeléséhez való el készülésének. A kőfelzet és a vitorlák az addig megtett 4633 tengeri mérföld alatt megkoptak és meggyöngültek. Az élelmiszer- és ivóvízkészlet megcsappant, s azt is nehéz volt eldöntenie, mit vigyen magával, és mit tud majd nélkülözni. Végül a vitorlász január másodikán futott ki az óceánra, orrával az amerikai partok felé. zelit ül olvassunk bele hajónaplójába:

...2006. 11. 24. (62. nap): Safi kiköt je, Marokkó. Két hónapja indultam el Koperb l. Tegnap este egy halászhajó mindenesével kávézgatam, brandyzttem (s közben beahogy itt minden halász teszi –rágyújtott egy hasissal töltött cigire). Sokat beszélgettünk a tenger l és a viharokról, meg a családjáról is. Néhányan nem értik, mit akarok én egyedül élni a vitorlázással, s többen érdekl dnek, nem csodálgatják-e út barátjkat a földlakók.

2006. 11. 27. (65. nap): Beteg vagyok. A malagai megfázás jött el ismét, plusz egy Marokkóban összeszedett bűfzett zés. Reggel még rádiókapcsolatot sem voltam képes felvenni. A hajót az automata pilóta irányítja, bízom benne, hogy jó irányba megyünk...

2006. 11. 29. (67. nap): Er s szelél vitorlázom, ilyenkor a szélgenerátor is termeli az áramot. Este már látom Alegranza partjait. Innen nagyjából 120 tengeri mérföld Las Palmas, a következ hely, ahol ki szeretnék lótni. Az ebédem: keksz, leves és fokhagymás kátszertéselt.

Kaland kaland után

2006. 12. 01. (69. nap): Este nyolcra kiköttem a Marinában. Alig tudtam elaludni, akkora buli volt itt. (A zajtól elszokik az ember a tengereken.) Rájöttem, hogy miközben a kiköt ben nézel diem, zsebtolvajok ellopták a papírtajm nagy részét.

2006. 12. 17. (85. nap): Már a Zöld-foki-szigetek felé tartok. A ma megtett táv 10 tengeri mérföld, de ebb l 14 mérföldön keresztül rossz irányba mentemellenáramlatok... (Nincs is valami jó kedvem miatt. Ez a negatív rekordom!)

2006. 12. 24. (92. nap): Két tengeri mérföld van még hátra az els szigetig, kevesesem a nagy vitorlát, majd egy mérőföldnyi távolságra a szigett l már a génotól is levezem. A kalandos kikités l annyit, hogy pont a partra érés el tt állt le a hajómotor.

2006. 12. 27. (95. nap): A mai napom az óceáni átkelésre való készü déssel telt. Egy német és egy francia vitorlász mellett állok, az az érdekes, hogy mindkett nek a legénysége egy-egy id sebb házaspár, akik Barbadosra készülnek. Este a Bibliát olvasom...

2007. 01. 01. (100. nap): 11.30-kor vágtam neki az óceánnak. Az automata pilóta rosszul m kódik. Barbados déli csücske 2017 tengeri mérőföldnyire van, irány 268 fok. Az éjszaka nyugodtan telt, csak minden berendezési tárgy zörög, -ésemem is beleértve –ide-oda röpök d a kabinban.

2007. 01. 07. (106. nap): Csak az óceán...–vitorlázás –ebéd –vitorlázás –vacsora –naplórás –csak alvás. Ma már penészes kenyéret eszem –meg csak kicsit penészes. Zuhanyoznom nem is kell, mivel a hátsó hullámok néha be-beccsapank, így óránként kapok az arcomba egy nagy adag vizet.

Üzenet

2007. 01. 15. (114. nap): Utólag is boldog szülinapot, Nagyi! Boldog szülinapot, Anyu! Találkoztam egy teherhajóval, bejelentkeztem a 16-os kandinión. Nem sokat csevegtünk, a hajó gyorsan továbbállt. Valószínű leg azért jött közel, mert azt hitte, bajban vagyok. Ma is 12-13 óráig kormányoztam a hajót, ilyenkor mi másra is gondolhatnék, mint a műlára és a jóv re.

2007. 01. 25. (122. nap): Megszéftult a vitorlázás, leszereltem, és betettem a kajutbe, alig fért be. (Magyarízadt azoknak, akik nem vitorláznak: ez olyan, mintha a kocsiiban a 3-as sebesség nem m ködné –bizonyos esetben nagyon fontos, de lehet nélküle is menni.)

2007. 01. 25. (124. nap): Mostanában gyakran dudorászom nagyúpnim kedvenc dalát: "... Óh mi drága e lakocská nekem..." Nagyon lötög d kormány. Komolyan aggódgom. Vacsora: silt hal f tt krumpival, hagymával. El ételnek véres hagymát csináltam –mivel a halnak sok vére volt, s összegy jöttem.

2007. 02. 08. (138. nap): Meglátam Barbados fényeit. Nehezen, de megtaláltam a Marinát, és be is mentem, magyarok vártak, akik ismeretlenül is sokat segítettek. Az út az óceánon 39 napig tartott. Magányos voltam ugyan, de élveztem, mert az ember tökéletesen egyedül a saját gondolataival csak itt kint, a nyílt vízen tud lenni. Most is Szent Pál korinasiához írt levelelnek sorát kavargatom a fejemben, utra valóul ebb l idéznék egy kis részletet a szlovákiai Olvasóknak: "... ha szeretet nincs bennem, semmit sem használ nekem. A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, nem féltékeny, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem nagyvárúgó, nem keresi a magát, nem gerjed haragra, nem gondol rosszra, nem ölti a gonoszúgnak, de együtt ölti az igazúgnak; mindent eltt t, mindent remél, mindent elhisz, mindent elvisel. A szeretet soha meg nem sz nik..."

Ez az er óvja a Carinát és a kapitányát újabb jelentkezéséig, mert ahogy már megbizonyosodhattunk róla, kalandokban nem szenved hiányt!

Poór József

[22. 6. 2007]